

**UCHWAŁA NR VI/XLIX/652/24
RADY POWIATU WEJHEROWSKIEGO**

z dnia 23 kwietnia 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie

Na podstawie: art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024, poz. 107) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 4 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023, poz. 775),

**Rada Powiatu Wejherowskiego
uchwala, co następuje:**

§ 1.

Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 29 marca 2024 r. na działanie Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do przekazania Skarżącemu odpisu uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Powiatu Wejherowskiego

Józef Reszke

Uzasadnienie

Zgodnie z artykułem 229 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego do rozpatrzenia skargi na działalność jednostki organizacyjnej powiatu właściwa jest rada powiatu.

W dniu 29 marca 2024 r. do Starostwa Powiatowego w Wejherowie wpłynęła skarga na działanie Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie przy ulicy Przebendowskiego 1. Przedmiotowa skarga dotyczy realizacji zadań z zakresu zapewnienia całodobowej opieki. Skarżący zarzuca niezgodną ze statutem realizację zadań z zakresu zapewnienia całodobowej opieki przez Dom Pomocy Społecznej w Wejherowie. Swoje stanowisko przedstawił również w złożonej wcześniej skardze do Dyrektora DPS.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na podstawie zebranych materiałów ustaliła, co następuje:

1) Skarżący zarzuca Domowi Pomocy Społecznej w Wejherowie zaniedbania w opiece sprawowanej na rzecz dwóch mieszkanki wobec których, z uwagi na całkowite ubezwłasnowolnienie, pełni funkcję opiekuna prawnego. Skarżący zwraca również uwagę, że nie przyjmuje do wiadomości możliwości przeniesienia podopiecznych do placówki o innym typie, bardziej odpowiadającym potrzebom podopiecznych.

2) W dniu 28.03.2024 r. podopieczne Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie zostały przyjęte na oddział Szpitala Miejskiego im. św. Wincentego a' Paulo w Gdyni, celem wykonania zabiegów dentystrycznych pod narkozą. Zarzuty Skarżącego koncentrują się na fakcie, że został on poproszony o pozostanie w szpitalu podczas trwania zabiegów i bezpośrednio po nich.

3) Odnosząc się do przedstawionego zarzutu Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie wskazał przepisy art. 175 w zw. z art. 154 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego mówiące, iż „Opiekun obowiązany jest wykonywać swe czynności z należytą starannością, jak tego wymaga dobro pozostającego pod opieką i interes społeczny.” Jednocześnie prawidłową interpretację tego przepisu uzupełnia Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 1975 r., sygn. III CRN 440/74 o tezie: „Ocena należytego wykonywania przez opiekuna jego obowiązków (por. art. 154 kod. rodz. i op.) wyłącznie pod kątem zaspokojenia bieżących potrzeb /dziecka - a więc także osoby ubezwłasnowolnionej/ (w szczególności w zakresie jego utrzymania) jest niewystarczająca.” Rola opiekuna prawnego wykracza poza podpisywanie dokumentów i wykonywanie płatności, a należyta staranność po jego stronie wymaga czasem stawiennictwa, także w godzinach pracy.

4) Jak wynika z opisu sytuacji zawartego w dołączonych dokumentach, ze Skarżącym ustalono, że będzie on obecny w czasie trwania zabiegów jego podopiecznych. Skarżący zdawał się rozumieć tę potrzebę, skutkiem czego wystąpił o udzielenie mu zwolnienia lekarskiego na czas ich trwania. Ze względu na brak podstaw faktycznych i prawnych do wystawienia zwolnienia, nie zostało mu ono wydane. Skarżącemu wyjaśniono, że jego stawiennictwo jest konieczne – wszystkie decyzje medyczne mogą być podejmowane jedynie przez niego. Jednocześnie podkreślić należy, że nie było innych podstaw, dla których Skarżący został poproszony o obecność. Podopieczne Domu Pomocy Społecznej były zabezpieczone pod względem medycznym – na miejsce przewiózł je kierowca przeszkolony z zakresu przewozu osób niepełnosprawnych – na wózkach oraz samochodem do tego przeznaczonym. Mieszkankom towarzyszyła opiekunka Domu Pomocy Społecznej, czuwająca nad ich stanem zdrowia i samopoczuciem.

5) Z przedstawionej dokumentacji wynika, że nie można przyjąć, że Skarżący nie znał przyczyn konieczności swojej obecności. Ponadto termin zabiegu został ustalony z odpowiednim wyprzedzeniem. Skarżący wiedział także, jakie będą ramy czasowe przeprowadzanych zabiegów, co miało na celu umożliwienie mu organizacji stawiennictwa we wskazanym dniu. O tych ustaleniach, co sam potwierdził, był informowany kilkakrotnie przez lekarza, a następnie w jego trakcie - przez opiekunkę i Kierownika Działu Opiekuńczo-Terapeutycznego Domu Pomocy Społecznej. Informacja o ewentualnych powikłaniach zabiegu oraz doświadczenie życiowe wskazuje, że obecność osoby sprawującej opiekę nad podopiecznymi poddanymi znieczuleniu ogólnemu, jest konieczna przez czas jego trwania, a nie jedynie na początku, w celu podpisania zgody na zabieg. W przypadku powikłań lub konieczności zmian w zakresie wykonywanego zabiegu, opiekunka Domu Pomocy Społecznej nie mogłaby samodzielnie podejmować decyzji, a opiekun prawny nie mógłby wydawać dyspozycji telefonicznie. W związku z powyższym niezrozumiałe i zupełnie bezpodstawne są zarzuty Skarżącego, że obecność pracowników Domu Pomocy Społecznej była wystarczająca do przeprowadzenia zabiegu, a wzywanie go na czas trwania procedury medycznej wynikało z niedbalstwa i niewypełniania nałożonych na nich obowiązków.

6) W sprawie poinformowania opiekuna prawnego o potrzebie przeniesienia mieszkanki do innego typu Domu wskazać należy, że potrzeba ta wynika wyłącznie z chęci zapewnienia mieszkankom jak najbardziej dogodnych warunków funkcjonowania oraz stanowi wypełnienie obowiązków prawnych wyrażonych w § 2 Rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie domów pomocy społecznej (Dz. U. 2018 poz. 734) oraz art. 54 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. 2023 poz. 901). Nie bez przyczyny Domy Pomocy Społecznej zostały podzielone na określone typy, tak by móc w jak najwyższym stopniu odpowiadać na potrzeby mieszkańców o określonym profilu zdrowotnym. Nie oznacza to, że podopieczni są pozbawione terapii czy pomocy na odpowiednim poziomie. Jednak umieszczenie ich w placówce odpowiedniego typu zapewniłoby możliwość korzystania z większej ilości sprzętów i pomocy odpowiadających ich indywidualnym potrzebom oraz kontakt ze środowiskiem, osobami w podobnym wieku i z podobnymi trudnościami. Mieszkanki zostały skierowane do Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie ze względu na odległość do osób bliskich, a w szczególności ich matki, będącej także opiekunem prawnym. Obecnie sytuacja uległa zmianie i przesłanka bliskiej odległości do członka rodziny nie mogącego podejmować podróży nie jest już kluczowa. Świadczą o tym ustne uwagi poczynione przez audytorów z Wydziału Polityki Społecznej Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku w dniach 11-13.12.2023 r. Kontrolerzy zwrócili uwagę, że podopieczni, ze względu na rodzaj niepełnosprawności (niepełnosprawność intelektualna), nie powinny przebywać w Domu Pomocy Społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych. Dyrektor Domu Pomocy Społecznej nie uzyskał jeszcze pisemnej oceny kontroli, jednak w przypadku zwrócenia uwagi na nieprawidłowości w protokole pokontrolnym, jest zobowiązany niezwłocznie podejmować działania, mające na celu usprawnienie funkcjonowania jednostki. Interes opiekuna prawnego w postaci bliskiej dostępności Domu Pomocy Społecznej w Wejherowie nie może przewyższać interesów zdrowotnych i emocjonalnych jego podopiecznych.

Mając powyższe na uwadze Komisja uznała przedmiotową skargę za bezzasadną.

Wobec tego przyjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Andrzej Sobon

